

کنگره بیژوهنتی سالبانه داننتجویان علوم بیژنتکی کنتور اردهمین

9 ییچم کنگره بین المللی داننتجویان علوم بیژنتکی جمهور اسلامه ایران

مجموعه خلاصه مقالات ارائه نتده

محورهای کنگره:

محورهای ویژه کنگره:

کنترل فنتار خون
کاهتر سوانح و حوادث نرافیکه

علوم بالینه پزشکی
علوم پایه پزشکی
دندانپزشکی
داروسازی
پیراپزشکی
مامایه و پرستاری
فیزیوتراپی و علوم توانبخشه
بهداشت و تغذیه
طب سنتی و مکمل
قرآن پژوهی در طب
تحقیقات نظام سلامت
پژوهش درآموزش
فناوری های نوین
اخلاق در تحقیقات پزشکی
تحقیقات بین رشتهای
ابداعات و اختراعات

۶ تا ۱۰ آبان

دانتگاه علوم بیژنتکی مازندران

اثر تجویز خوراکی و درازمدت گل راعی بر پراکسیداسیون لیپیدی در کبد موش های صحرائی نر دیابتی شده با استرپتوزوتوسین

الهام کاشانی^۱، طلا سرمست زاده^۱، محمد حسن قوسیان مقدم^۱، مهرداد روغنی^۲

۱- کتبه تحقیقات دانشجویی، دانشکده پزشکی، دانشگاه شاهد، تهران

۲- گروه بیوشیمی، دانشکده پزشکی، دانشگاه شاهد، تهران

۳- مرکز تحقیقات نوروفیزیولوژی، دانشگاه شاهد، تهران

سابقه و هدف: استرس اکسیداتیو و پراکسیداسیون لیپیدی ناشی از افزایش تشکیل رادیکال های آزاد اکسیژن در ایجاد بیماری های ناشی از دیابت نقش مهمی دارد. از نظر بیوشیمیایی از جمله شاخص های مهم استرس اکسیداتیو، افزایش سطح بافتی مالون دی آلدئید است. با توجه به اثرات نامطلوب دیابت بر عملکرد کبد و خاصیت آنتی اکسیداتیو گیاه گل راعی هدف از این مطالعه بررسی اثر این گیاه بر میزان مالون دی آلدئید کبد در موش های صحرائی دیابتی شده می باشد.

مواد و روش ها: در این مطالعه تجربی ۳۲ موش صحرائی نر نژاد ویستار با محدوده وزنی ۲۵۰-۲۰۰ گرم به طور تصادفی به ۴ گروه کنترل، کنترل تحت تیمار با گل راعی، دیابتی و دیابتی تحت تیمار با گل راعی تقسیم شدند. برای القای دیابت از روش تزریق داخل صفاقی استرپتوزوتوسین با دوز 60 mg/Kg استفاده شد. به غذای استاندارد ۲ گروه تحت تیمار با گل راعی میزان ۶،۲۵ گرم درصد پودر گیاه گل راعی اضافه شد. با اندازه گیری قند خون ۱ و ۶ هفته پس از تزریق، دیابتی شدن موش ها مورد تایید قرار گرفت. در هفته ششم پس از تجویز دارو، موش ها را به روش پوتنزی کشته و پس از استخراج کبد و توزین آن، با کمک بافر تریس کبد هموژنیزه و سپس با کمک سانتریفیوژ، محلول شفاف رویی برای سنجش MDA و پروتئین مورد استفاده قرار گرفت. برای مقایسه نتایج از آزمون آنوای یکطرفه استفاده گردید.

یافته ها: در موشهای دیابتی شده، یک افزایش معنادار و بارز در سطح کبدی مالون دی آلدئید مشاهده شد ($p < 0.01$) و درمان با گل راعی میزان آن را در حد مطلوب و بطور معنی دار کاهش داد ($p < 0.05$). بعلاوه، تجویز گل راعی به موش های کنترل موجب تغییر معنی دار مالون دی آلدئید نگردید.

نتیجه گیری: تجویز خوراکی و دراز مدت گل راعی می تواند موجب کاهش مطلوب و بارز میزان پراکسیداسیون لیپیدی در بافت کبد موش های دیابتی گردد که این می تواند از آسیب بافت کبد تا حد زیادی در حالت دیابت جلوگیری نماید.

واژه های کلیدی: پراکسیداسیون لیپیدی، گل راعی، مالون دی آلدئید، دیابت، استرپتوزوتوسین